

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 24 marca 2025 r.

Poz. 3252

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.180.2025 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 19 marca 2025 r.

Rada Miejska w Warcie

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907 i 1940)

stwierdzam nieważność

§ 2 ust. 2 pkt 6 uchwały Nr IX/60/2025 Rady Miejskiej w Warcie z dnia 10 lutego 2025 r. w sprawie ustalenia zasad i wysokości diet przysługujących radnym Rady Miejskiej w Warcie oraz zwrotu kosztów podróży.

Uzasadnienie

Na mocy przedmiotowej uchwały Rada Miejska w Warcie ustaliła zasady i wysokość diet przysługujących radnym Rady Miejskiej w Warcie oraz zwrotu kosztów podróży.

Postanowienia uchwały budziły zastrzeżenia organu nadzoru w zakresie § 2 ust. 2 pkt 6, zgodnie z którym "dieta radnego ulega zmniejszeniu o 50 zł diety podstawowej, jeżeli w danym miesiącu nie odbyła się sesja rady ani posiedzenie żadnej komisji, której radny jest członkiem", co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady zawiadomienia z dnia 6 marca 2025 r. znak: PNIK-I.4131.180.2025.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania Przewodniczący Rady Miejskiej w Warcie poinformował, że uchwała zostanie zmieniona na najbliższej sesji rady 24 marca 2025 r.

Mimo powyższego oświadczenia organ nadzoru uznał za zasadne wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego w przypadku uchwały, której postanowienia są sprzeczne z prawem, z uwagi na wiążący go trzydziestodniowy termin do wydania stosownego aktu nadzoru.

Organ nadzoru przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

Materialnoprawną podstawą uchwały Rady Miejskiej w Warcie stanowiły przepisy art. 25 ust. 4, 6, 7 i 8 ustawy o samorządzie gminnym oraz § 1 i § 3 pkt 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie maksymalnej wysokości diet przysługujących radnym gminy (Dz. U. z 2021 r., poz. 1974).

Delegacja ustawowa z art. 25 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym przewiduje upoważnienie dla organu stanowiącego gminy do sprecyzowania reguł, na jakich przysługiwać będzie rekompensata (wyrównanie wydatków i strat) w związku z wykonywaniem mandatu radnego (wyrok WSA w Opolu z dnia 4 sierpnia 2015 r., sygn. akt II SA/Op 252/15). Przez pojęcie diety przewidzianej w komentowanej ustawie należy rozumieć przede wszystkim pewien rodzaj świadczeń, mających za zadanie kompensowanie utraconych w związku ze sprawowaniem powierzonych funkcji zarobków i poniesionych jednocześnie w związku ze sprawowaniem mandatu kosztów (por. Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, red. prof. Bogdan Dolnicki, LEX 2010).

W uchwale podejmowanej na podstawie art. 25 ust. 4 i 8 ustawy przy ustalaniu diet w formie ryczałtu konieczne jest wprowadzenie regulacji przewidujących pomniejszenie określonej miesięcznie kwoty, z uwagi na niewykonywanie przez radnego obowiązków wynikających ze sprawowania mandatu. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie sądów administracyjnych stanowiskiem, dieta przysługująca radnemu jest świadczeniem kompensacyjnym, a nie pracowniczym, której istota sprowadza się do wyrównywania wydatków i strat spowodowanych pełnieniem wskazanej funkcji (wyrok NSA z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt II OSK 406/14) i stanowi jedynie ekwiwalent z tytułu utraconych korzyści, jakich radny nie uzyskuje w związku z wykonywaniem mandatu. Celem diety jest więc zniwelowanie sytuacji, gdy radny ponosiłby majątkową szkodę z uwagi na pełnienie funkcji społecznej (por. *Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz*, red. dr Sebastian Gajewski, dr Aleksander Jakubowski, C.H. Beck 2018).

Organ nadzoru podziela również stanowisko wyrażone w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 czerwca 2022 r. sygn. akt III OSK 5279/21, że systemowo dieta radnego została ukształtowana w taki sposób, że nie stanowi ona wynagrodzenia za pracę, albowiem radny pełni funkcję społecznie, a fakt wykonywania mandatu nie skutkuje ani nawiązaniem stosunku pracy z gminą (miastem), ani też nawiązaniem z nią umowy cywilnoprawnej. Dieta ma stanowić ekwiwalent utraconych korzyści (np. pomniejszonego wynagrodzenia za pracę w związku z obecnością na sesji rady gminy), jakich radny nie uzyskuje w związku z wykonywaniem mandatu przedstawicielskiego. Nie może więc być także traktowana w kategorii przywileju. Jej celem jest zabezpieczenie prawidłowego i efektywnego wykonywania mandatu radnego. Nie budzi przy tym wątpliwości, że możliwe jest różnicowanie wysokości diet w zależności od funkcji pełnionych przez radnego.

W ocenie organu nadzoru ograniczenie możliwości zmniejszenia diety radnych tylko o 50zł diety podstawowej, jeżeli w danym miesiącu nie odbyła się sesja rady ani posiedzenie żadnej komisji, której radny jest członkiem, stoi w sprzeczności z istotą diety jako świadczenia kompensacyjnego, gdyż radny będzie miał prawo do pozostałej części diety pomimo niewykonywania czynności związanych z jego funkcją, a co nie spowodowało u niego jakiegokolwiek uszczuplenia majątku.

Mając powyższe na uwadze, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego co do części przedmiotowej uchwały jest uzasadnione i należało orzec jak na wstępie.

Powyższe rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135), za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Dorota Ryl

Do wiadomości:

Burmistrz Warty